

Maade og i en langt større Udstrækning, end man nu kan benytte den, forekommer det mig, at der vilde være en ligefrem Fordeel derved. Jeg vil derfor tillade mig til denne Sags anden Behandling at stille Endringsforslag, hvorved det kunde opnaaes, som jeg ved det, jeg nu har udtalt, nærmere har tilladt mig at paapege.

M. Jensen: Den høitærede Minister maa vistnok have misforstaaet mine Ytringer, naar han har opfattet dem saaledes, som om jeg skulde have sagt, at det foreliggende Lovforslag ikke havde optaget Decimalsystemet. Jeg troer, at det vil være fuldkommen tydeligt af Alt, hvad jeg har sagt, at jeg ikke har mindste Tvivl derom, men at jeg kun har nogen Tvivl om, at dette System er usigtigt gennemført. Jeg troer ikke, at man kan sige, at Systemet er fuldstændigt, naar man kun har Inddeling paa Hundrede. Jeg skal tillade mig at erindre om, hvad jeg før fremsførte som en væsentlig Mangel ved Lovforslaget, nemlig det, som den ærede sidste Taler berørte i sine sidste Ytringer, at der mangler mindre Vægtinddelinger; jeg troer, at Forandringer i denne Henseende ville kunne vedtages og indbringes i det foreliggende Lovforslag, uden derved i mindste Maade at komme i nogen væsentlig Strid med de Bestemmelser, der ere gjældende i andre Landsdele, hvorimod det er aabenbart, at det vil medføre store Ubehageligheder med Hensyn til Anvendelsen af de nye Vægtløbder, naar saadanne mindre Vægtinddelinger ikke ere tilstede.

Barfod: Jeg indseer, at det, der blev fremhævet af den ærede Minister, nemlig at der er en og samme Vægt i Sønderjylland og det øvrige Danmark, har sin store Betydning; men jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg vilde have sat stor Pris paa, om man havde seet

hent til den store Samførsel, der er, navnlig mellem Kjøbenhavn og den største Deel af den sjællandske Kyst og Staane, og ligeledes havde taget større Hensyn til Handelen i det Hele paa Sverrig og Norge, og derved havde stræbt efter at faae Overensstemmelse med svensk og norsk Maal og Vægt. Det er ganske vist, at det ikke kan bebreides den ærede Minister, som har forelagt nærværende Lovudkast, at dette ikke er skeet; thi dersom det skulde have været Tilfældet, maatte der jo have været arbeidet derhen til, inden det Udcast blev forelagt den fjesvigiske Stænderforsamling, som nu er bleven udgivet som Forordning. — Hvad nu § 1 angaaer, da kan jeg ikke nægte, at det har forundret mig, at man deri har villet optage den Notice, at Vægten af et Pund ligesom hidtil er lig 500 franske Grammer. Jeg seer ikke, at denne Notice, saa interessant som den end kan være for Mange, blandt andet for Videnskabsmænd, har nogen Betydning paa denne Plads, og det forekommer mig derfor, at det havde været tilstrækkeligt, hvis der havde staaet: „hvis Vægt er ligesom den Nuværende“, uden nærmere at betegne, at den Nuværende er som 500 franske Grammer. Hvad § 2 og flere af de følgende Paragrapher angaaer, da kan jeg ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Alsens (Fallefen); jeg kan ikke see, at der vilde være nogen Fordeel ved i Vægt, Maal o. s. v. at optage græske og latinske Navne, om ogsaa disse bruges i Frankrig og andre Lande; thi man vilde dog ikke her have nogen Følelse eller Fornemmelse af, hvad de betydede; de ville kunne læres udenad, men som blotte Gloser, der ikke havde noget Indhold og navnlig ikke noget solidt Indhold. Tværtimod at gaae den Vej, som den ærede Rigsdagsmand for Alsens (Fallefen) ønskede, skulde jeg derfor ønske, at det fremmede Ord „Centner“ i § 2 blev strøget.